

cher med private virksomheder. En lempelse bør desuden ikke berøre tavshedspligten i forhold til de oplysninger, instituttet er i besiddelse af om kundernes økonomiske forhold m.v. En kunde i et realkreditinstitut bør altid være sikret fuld fortrolighed.

Balancen mellem hensynet bag tavshedspligten og det politiske behov for at kende sagens rette sammenhæng til brug for den parlamentariske kontrol med forvaltningen tilgodeses ved, at Folketingets stående udvalg gives adgang til fortrolige oplysninger i tilfælde, hvor et nødlidende institut ikke længe er i drift, fordi det er under betalingsstandsning eller konkurs, og afviklingen sker med bidrag af statsmidler. Videregivelse af oplysninger i de nævnte situationer tjener en egentlig samfundsmæssig interesse.

Forslagets bestemmelse i § 98, stk. 2, nr. 10, er udformet således, at Folketingets stående udvalg kan få fortrolige oplysninger om nødlidende realkreditinstitutter under betalingsstandsning eller konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afviklingen. Bestemmelsen opregner udtømmende de situationer, der kan medføre videregivelse af fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet til Folketingets stående udvalg.

Anmeldelse af betalingsstandsning og afsigelse af konkursdekret er de objektive kriterier, der lægges til grund ved anvendelse af bestemmelsen. Udtrykket »oplysninger om generelle økonomiske forhold« begrænser videregivelsen af oplysninger til stående udvalg, således at f.eks. oplysninger om enkelte kunders forhold, forretningshemmeligheder, herunder eventuelle overtagelses- eller fusionstilbud fra andre institutter, tilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives til stående udvalg. Det kan forekomme, at der indeholdes intern viden i de fortrolige oplysninger, som videregives i medfør af bestemmelsen. I fondsbørsloven er der forbud mod insider-handel og tilskyndelse hertil samt mod videregivelse af intern viden. Insider-forbudene omfatter alle, og overtrædelse af forbudene er strafsanktioneret i loven.

Med ændringen omfattes de stående udvalgs medlemmer endvidere af lovens § 98, stk. 4, og medlemmerne er således under ansvar efter straffelovens §§ 152-152e forpligtede til at hemmeligholde, hvad de bliver vidende om.

Til nr. 47

For at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft gælder den øgede adgang til at få fortrolige oplysninger i henhold til bestemmelsens stk. 2, nr. 10, alene dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 48

Ændringerne er en konsekvens af, at Industriministeriet har ændret navn til Erhvervsministeriet.

Til nr. 49

Forslagene er konsekvensændringer af ændringsforslagene nr. 1, 3, 6 og 21.

Til nr. 50

Bestemmelsen har til formål også at gøre *forsøg* på at videregive urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder strafbart. Baggrunden herfor er en konkret sag, hvor nogle ansatte i et institut havde fjernet nogle bilag fra en sag og erstattet dem med nogle andre bilag. I forbindelse med en overbelåningssag indgav Finanstilsynet politianmeldelse af forholdet, da det i tilsynsmæssig sammenhæng er af meget stor betydning, at der kan være tiltro til, at de oplysninger, som modtages fra institutterne, er korrekte.

Konkret var der tale om, at der var blevet ombytet nogle dokumenter, således at det fremstod, som om der ikke var tale om overbelåning. Instituttet havde imidlertid ikke indsendt materialet til Finanstilsynet, men alene skabt forudsætningen for en overtrædelse. Rigsadvokaten nåede derfor frem til den konklusion, at hændelsesforløbet ikke kunne betragtes som en strafbar handling, idet den nugældende realkreditlovs § 101, stk. 5, er udformet således, at *forsøg* på at afgive vildledende eller urigtige oplysninger ikke er strafbart. Rigsadvokaten staterede således, at forsøgshandlingen ikke kunne sanktioneres, da der ikke var en strafferamme, der hjemlede højere straf end bøde eller hæfte.

Da Finanstilsynet er en tilsynsinstitution, som i stort omfang baserer sin virksomhed på undersøgelser på stedet, er det en nødvendig forudsætning, at det materiale, der opbevares på sagerne, er korrekt. Derfor er der et betydeligt behov for at kunne retsforfølge *forsøg* på at videregive urigtige eller vildledende oplysninger.

Til § 2

De foreslåede bestemmelser sikrer, at der gælder samme regelsæt vedrørende belåningsgrundlaget ved udmåling af realkreditlån for Dansk Landbrugs Realkreditfond og for de institutter, der er omfattet af realkreditloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1 og 12.